

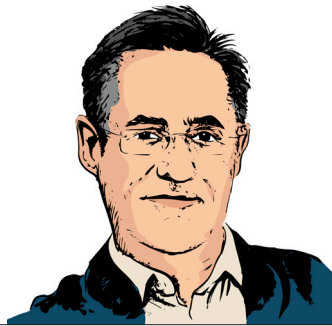
Cop de porta a Estremera

A França i en altres països europeus un eurodiputat pot entrar a qualsevol presó. Espanya, però, en això és com Turquia: un mes de tràmits i a Estremera no ens han deixat passar

El 19 de desembre set eurodiputats hem anat fins a la presó espanyola d'Estremera, a la Comunitat de Madrid, per tal de visitar l'exeurodiputat Oriol Junqueras i l'exconseller Joaquim Forn, tots dos en presó provisional sense judici i sense fiança. Som una petita delegació del grup recentment creat al Parlament Europeu EU-Catalonia Dialogue, del qual formen part 30 eurodiputats, un grup que promou trobar una solució política al conflicte democràtic català i que proposa la celebració d'un referèndum acordat entre els governs català i espanyol, basant-se en el precedent del referèndum d'Escòcia de 2014.

A Estremera ens acompanyen Mark Demesmaeker (Flandes, grup conservador i reformista), José Bové i Marina-Pierre Vieu (França, grups verd i comunista) i Tatjana Ždanoka (Letònia, grup verd). El grup el completem els eurodiputats d'Esquerra Josep-Maria Terricabras i Jordi Solé i un servidor.

Tinc constància que altres eurodiputats, socialistes i d'altres grups del Parlament Europeu, havien demanat de visitar els presos polítics catalans, sense haver obtingut una resposta favorable del Govern espanyol. Sospito que a l'exconseller Raül Romeva l'han deixat sortir per aquest motiu: massa eurodiputats que el coneixen bé, després dels seus 10 anys d'intens treball a Brussel·les i Estrasburg, ja estan indignats amb les autoritats espanyoles. Els han estat marejant d'un ministeri a un altre i d'una direcció general a una altra per veure si així es cansaven de demanar de visitar-lo. Tenir empresonat sense judici ni fiança Romeva era una font d'in-

RAMON TREMOSA

ternacionalització del conflicte massa evident que el Govern espanyol s'ha volgut estalviar.

Nosaltres feia un mes que enviàvem a les autoritats espanyoles correus electrònics i que fèiem trucades a ministeris per tal de poder fer la visita a Estremera i també als *Jordis* a la presó d'Alcalá-Meco. Hem enviat carnets i passaports, hem complimentat tota mena de dades que l'Estat espanyol ja té de nosaltres i els vam preavisar que el dia 19 de desembre aniríem a la presó d'Estremera. No ha servit de res: un cop arribats a la porta de la presó, a una hora llarga de l'aeroport de Barajas, la guàrdia civil ens ha impedit d'entrar al recinte. El director de la presó ni tan sols ha volgut rebre'ns, ni que fos per donar una vaga excusa de la seva negativa a la visita. Ni que fos per oferir-nos un vas d'aigua i

una cadira i que no haguéssim d'esperar a peu dret i a l'aire lliure

Vam esperar 3 hores llargues a la porta del recinte una resposta de la direcció de la presó, que vam fer per mitjà d'una advocadessa de Madrid. Sortosament feia un sol intens, que tots vam agrair d'allò més, després de setmanes seguides a Brussel·les i Estrasburg on la neu i el cel gris de la tardor imposen la seva llei. El paisatge és infinit, desèrtic, sec, eixut i quasi sense vegetació. José Bové s'indigna encara més: la setmana passada va visitar uns presos a França sense demanar permís, només mostrant la seva identificació com a eurodiputat. Troba vergonyós i intolerable l'allunyament de 700 km imposat a les famílies: "Al meu país no es dispersa i no s'allunya els presos del seu domicili amb aquesta voluntat tan expressa de fer mal".

Una hora abans un grup d'extrema dreta havia increpat alguns diputats d'Esquerra que havien acompanyat Marta Rovira (en tant que advocadessa, ella sí que va poder visitar Oriol Junqueras). Aquest grup va penjar a la tanca de la presó una pancarta que deia "España no se rinde". En fer avinent a la guàrdia civil que no s'hi podien penjar pancartes, ens van dir que ja la treien, cosa que no van fer.

Mengem uns entrepans a peu dret, atemem en dues rondes els mitjans de comunicació que han vingut i a l'horabaixa tornem a l'aeroport de Barajas. Els versos de Machado se'm fan ben presents: "Castilla miserable / ayer dominadora/ envuelta en sus harapos / desprecia cuanto ignora". Una forta abraçada, Oriol, Joaquim i Jordis!

Eurodiputat independent pel PDeCAT